

den fremtidssikrer, at hvis der er problemer, vi gerne vil løse i fællesskab til gavn for borgerne, har vi faktisk mulighed for at gøre det, og vi har mulighed for at gøre det med et stærkt folkeligt mandat, netop fordi de folkevalgte forsamlinger bliver styrket.

Socialdemokraternes argumentation for et ja handler først og fremmest om, hvordan og hvorfor vi bør udnytte de nye muligheder, vi får. Socialdemokraternes vision gælder et Europa, der påtager sig globalt lederskab, både ved sit eksempel og ved sin gennemslagskraft i det internationale samfund. Vores bekymring drejer sig ikke om, at Europa måske påtager sig for mange opgaver. Nej, vores bekymring for Europa i dag handler om, at Europa måske ikke kan løse de konkrete problemer, der skal løses, eller at Europa kan gøre for lidt.

Det har altid været i Danmarks interesse, at vi kunne påvirke de forhold uden for vores eget lands grænser, som påvirker os selv, og den nye forfatningstraktat forbedrer netop danskernes mulighed for at påvirke forhold, der ligger uden for egne grænser. EU giver Danmark mulighed for at påvirke ting, der påvirker os selv, og derfor kan vi nu med den nye forfatningstraktat tage endnu længere skridt i retning af at skabe en verden, hvor magt og penge ikke hersker uindskrænket. Nu har vi en chance for at skabe og forme de vilkår, vi selv skal leve under, og den mulighed skal vi gribe.

Den forfatningstraktat, vi skal stemme om den 27. september, er bedre end Nicetraktaten, og jeg glæder mig til en debat, hvor nogle skal prøve at overbevise mig om, at det forholder sig anderledes.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en række korte bemærkninger, og jeg læser lige op, hvem der har meldt sig: Hr. Rune Lund, hr. Søren Krarup, hr. Martin Henriksen, hr. Peter Skaarup, hr. Morten Messerschmidt, hr. Søren Espersen, fru Majbrit Berlau, hr. Frank Aaen og hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Vi starter med hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi hørte fra ordføreren, at det er en forfatning, som sikrer, at magt og penge ikke kommer til at herske. Men det er sådan, at jeg har fået fat i en lille statistik over ord i denne forfatning. Den er lavet af Bernard Cassen og Susan George fra AT-

TAC i Frankrig, og de har lavet følgende optælling:

Kl. 14.30

Marked: 78 gange, handel: 38 gange, konkurrence: 27 gange, kapital: 23 gange, varer: 11 gange, bank – det er topscoreren: 176 gange, Centralbanken: 98 gange. Til gengæld fuld beskæftigelse: 1 gang, sociale fremskridt: 3 gange, arbejdsløshed: 0 gange.

Er det virkelig en forfatning, som for Socialdemokraterne er noget, som ikke bygger på magt og penge, men som er sociale fremskridt? Jeg kan sige, at for den del af venstrefløjen, som er her i Folketinget, og som er Enhedslisten, er det det stik modsatte.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg glæder mig til, når du får lov til at svare, at du også fortæller mig, hvor mange gange de ord står i Nicetraktaten, for det vigtige er jo, om den her traktat er en forbedring i forhold til Nicetraktaten. Jeg vil også lige læse noget op for dig, Rune ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Man må lige prøve at rette sig lidt efter reglerne.

Helle Thorning-Schmidt (S):

... Ja – hr. Rune Lund.

Unionen arbejder for en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten. Det her er en forbedring i forhold til det, der står i Nicetraktaten.

Jeg synes, at hr. Rune Lund skulle anerkende, at venstrefløjen i Europa har kæmpet for at få de her ting ind netop for at sikre, at denne her forfatningstraktat er bedre rustet til at sikre de svage i Europa end den tidligere traktat, nemlig Nicetraktaten.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Denne her forfatning er ikke venstrefløjens forfatning, det er en forfatning for borgerlige, det er en højreorienteret forfatning. Det er vi i Enhedslisten sammen med hele rækken af SF- og Enhedslistelignende partier i hele Europa enige om. Desuden er der en række socialdemokratiske partier eller i hvert fald deres vælgere, som